

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

ว่าด้วย จรรยาบรรณและการดำเนินการด้านจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้เหมาะสม เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและเป็น กรอบการประพฤติปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานให้เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมเป็นมาตรฐานมีเกียรติและศักดิ์ศรี เป็นที่ศรัทธาเชื่อมั่นและเชื่อถือให้แก่ประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยจรรยาบรรณและการ ดำเนินการด้านจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๕ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ รวมตลอดถึงข้อใดที่ระบุไว้เฉพาะเกี่ยวกับจรรยาบรรณในข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามกฎหมาย ข้อบังคับหรือประกาศที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ก.จ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“นายกสภา” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น พนักงานหน่วยงานในกำกับ

พนักงานราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการ และลูกจ้างของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ในส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยการ จัดตั้งส่วนงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นสายวิชาการที่ปฏิบัติหน้าที่สอน และวิจัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดิน รวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ได้รับค่าจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่เปลี่ยนสถานภาพตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พนักงานราชการ” หมายความว่า พนักงานราชการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยพนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๙

“ลูกจ้างของส่วนราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราวและมีกำหนดเวลาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีและให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานและหัวหน้าหน่วยงาน

“ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชา

“ผู้ร่วมงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานร่วมกันในส่วนงานเดียวกันหรือต่างส่วนงาน แต่ได้รับมอบหมายหรือแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานร่วมกัน

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาและนักเรียนในสังกัดมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

“ปฏิบัติงาน” หมายความว่า การปฏิบัติงานที่อยู่ในหน้าที่โดยตรงหรือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้หรือจำเป็นต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเสนอ ก.จ.ม. วินิจฉัย คำวินิจฉัยชี้ขาดของ ก.จ.ม. ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยพึงถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ อย่างเคร่งครัด

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้กำหนดให้มีจรรยาบรรณของวิชาชีพใดไว้โดยเฉพาะหรือสภาแห่งวิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องถือปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

ส่วนที่ ๑

จรรยาบรรณต่อตนเองและวิชาชีพ

- ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงประพฤติตนโดยยึดมั่นในหลักแห่งคุณธรรมและจริยธรรม
- ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานพึงประพฤติตนให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานหรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่
- ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานพึงเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- ข้อ ๑๐ ผู้ปฏิบัติงานพึงละเว้นการนำผลงานหรือผลงานทางวิชาการของตนเองที่เคยใช้มาแล้วมาใช้ใหม่อย่างผิดวิธี

ข้อ ๑๑ ผู้ปฏิบัติงานพึงยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่ตนเป็นสมาชิกแห่งสภาวิชาชีพนั้นด้วย

ส่วนที่ ๒

จรรยาบรรณต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงชื่อเสียง เกียรติภูมิ และประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ โปร่งใส เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๔ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร รอบคอบ รวดเร็ว ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๑๕ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและใช้เวลาในการปฏิบัติงานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงการดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่าทั้งต้องระมัดระวังมิให้เกิดความเสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงปฏิบัติงานโดยไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนใดๆแก่ตนเองหรือพวกพ้อง

ส่วนที่ ๓

จรรยาบรรณของผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๘ ผู้บังคับบัญชาพึงปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๙ ผู้บังคับบัญชาพึงควบคุม กำกับ และดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชารวมตลอดถึงส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เรียนรู้และตระหนักถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาพึงรับฟังความคิดเห็นของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตลอดจนปกครองผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๑ ผู้บังคับบัญชาพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และการส่งเสริมให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพิ่มพูนพัฒนาความรู้ความสามารถตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๒๒ ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพและมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ข้อ ๒๓ ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่อกัน รวมถึงการแก้ไขปัญหา การเสนอแนะให้ความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานและพัฒนางานร่วมกัน

ข้อ ๒๔ ผู้บังคับบัญชา ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน พึงปฏิบัติงานด้วยการช่วยเหลือเกื้อกูลต่อกันในทางที่ถูกต้องและชอบธรรมและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในการปฏิบัติงานหรือในการอยู่ร่วมกันในองค์กรและในหมู่คณะ

ส่วนที่ ๔

จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๒๕ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการอย่างเต็มกำลังความสามารถ ปราศจากอคติ และมีความเสมอภาค

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการด้วยความสุภาพ มีความเอื้อเฟื้อ และมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานพึงให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงตามเวลา และไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๕

จรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อ ๒๘ คณาจารย์พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดในหมวด ๑ ส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๙ คณาจารย์พึงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลอื่น

ข้อ ๓๐ คณาจารย์พึงอุทิศตนในการสอนนักศึกษาอย่างเต็มที่ ไม่ละทิ้งหน้าที่การสอนหรือการสอนโดยไม่มีเหตุอันควร ถ้ามีการงดสอนก็ให้มีการจัดสอนชดเชย

ข้อ ๓๑ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเสมอภาค ปราศจากอคติ ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างเหมาะสม

ข้อ ๓๒ คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อนักศึกษาด้วยความเมตตาและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาในการสนับสนุนความรู้ทางวิชาการในการศึกษา

ข้อ ๓๓ คณาจารย์พึงอบรมส่งเสริมและสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการเรียนการสอนให้แก่นักศึกษา

ข้อ ๓๔ คณาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาวิชาการให้ทันสมัยรวมถึงการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและหรือการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๓๕ คณาจารย์พึงส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งเสรีภาพทางวิชาการแก่กันและกัน

ข้อ ๓๖ คณาจารย์พึงสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

หมวด ๒

การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๗ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึงข้อ ๓๖ แห่งข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๘ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและเป็นการกระทำความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี ได้แก่

(๑) กระทำการใดๆ ที่เป็นการคัดลอกหรือนำผลงานหรือผลงานทางวิชาการของบุคคลอื่นหรือที่บุคคลอื่นมีส่วนร่วมไปเป็นผลงานของตนหรือบุคคลอื่นโดยไม่ชอบ

(๒) การกระทำใดๆ อันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ การกระทำเกี่ยวกับชู้สาว หรือการกระทำอื่นใดที่ไม่เหมาะสมทางเพศต่อผู้อื่น

(๓) กระทำการเรียก รับ หรือ ยอมจะรับทรัพย์สินหรือหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่หรือการปฏิบัติงานหรือการกระทำใดที่ไม่ซื่อสัตย์สุจริต

(๔) กระทำการเปิดเผยความลับของบุคคลอื่นที่ได้จากการปฏิบัติงานโดยไม่มีหน้าที่หรืออำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย

(๕) กระทำการสอน อบรม หรือแนะนำเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการที่ผิดต่อข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่งของมหาวิทยาลัย ศีลธรรมอย่างร้ายแรง หรือกฎหมาย

(๖) การกระทำอื่นใดตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นความผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

การส่งเสริมและควบคุมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ

ข้อ ๓๙ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย เรียกโดยย่อว่า ก.จ.ม.

๓๙.๑ องค์ประกอบของ ก.จ.ม. มีดังนี้

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ	เป็นประธานกรรมการ
(๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก จำนวนสี่คน	เป็นกรรมการ
(๓) หัวหน้าส่วนงานระดับคณะ
วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก จำนวนหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๔) รองอธิการบดีที่รับผิดชอบ
ด้านการบริหารงานบุคคล	เป็นกรรมการ
(๕) ประธานสภาพนักงาน	เป็นกรรมการ
(๖) หัวหน้าหน่วยงานสังกัดสำนักงานอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย
และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการมีจำนวนได้ตามความเหมาะสม	เป็นกรรมการและเลขานุการ

๓๙.๒ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของ ก.จ.ม.

- (๑) กรรมการตามข้อ ๓๙.๑(๑) ให้ที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเลือกบุคคล
(๒) กรรมการตามข้อ ๓๙.๑(๒) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากบุคคล
ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายหรือด้านการบริหารงานบุคคลหรือด้านจริยธรรมคุณธรรม
(๓) กรรมการตามข้อ ๓๙.๑(๓) ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเลือกจากผู้ดำรง

ตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานระดับคณะ วิทยาลัย สถาบัน และสำนัก

๓๙.๓ ก.จ.ม. มีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

- (๑) เสริมสร้างจรรยาบรรณและส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณ
(๒) พิจารณาและวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนกล่าวหาทางจรรยาบรรณและการสอบสวนหาข้อเท็จจริง
ทางจรรยาบรรณและเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี
(๓) พิจารณาและวินิจฉัยการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และเสนอบทลงโทษทาง
จรรยาบรรณต่อสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี
(๔) เสนอแนะแนวทางและมาตรการในการป้องปรามการกระทำที่อาจนำไปสู่การประพฤติผิด
จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย
(๕) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านจรรยาบรรณ
(๖) ดำเนินการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับประกาศคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตาม
จรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน
(๗) แต่งตั้งคณะทำงาน คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลเพื่อช่วยเหลืองานของ ก.จ.ม. ได้ตาม
ความจำเป็นและเหมาะสม

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๔๐ ก.จ.ม. มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

กรณีประธานกรรมการหรือกรรมการจะต้องพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้มหาวิทยาลัย
ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนก่อนสิ้นสุดวาระของกรรมการไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
หากสภามหาวิทยาลัยยังไม่ได้มีการแต่งตั้งใหม่ ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้มีการแต่งตั้งใหม่

กรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนเว้นแต่วาระที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่าหกสิบวันอาจไม่แต่งตั้งใหม่ก็ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการตามวรรคสองแล้ว ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นตำแหน่งในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๕) ถูกลงโทษทางวินัยหรือจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๑ องค์ประชุมของ ก.จ.ม. ตามข้อ ๓๙ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมิได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่

ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้และไม่ได้มอบหมายให้มีผู้ทำหน้าที่แทน ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การประชุมของ ก.จ.ม. ตามวรรคหนึ่ง หากมีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะหรือประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ใดเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และให้ถือว่าองค์ประชุมของ ก.จ.ม. ประกอบด้วยประธานกรรมการหรือกรรมการทุกคนที่เหลืออยู่

กรณีการพิจารณาหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องลับให้ประธานของที่ประชุมกำหนดประเด็นพิจารณา และในกรณีต้องขอให้ประชุมลงมติ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

การลงมติของคณะกรรมการที่ประชุมอาจกำหนดให้กระทำโดยการออกเสียงลงคะแนนแบบเปิดเผยหรือออกเสียงลงคะแนนแบบลับก็ได้

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ประเด็นหรือเรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานที่ประชุมถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่หากไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นให้ถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบในประเด็นหรือเรื่องนั้น

ข้อ ๔๒ ให้ส่วนงานของมหาวิทยาลัยทุกส่วนงานเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงาน โดยให้มีหน้าที่กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุน ควบคุม กำกับ และดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานนั้นได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด

องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนงานพิจารณากำหนดตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละส่วนงาน

ข้อ ๔๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการจรรยาบรรณ ประจำมหาวิทยาลัย และกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณประจำส่วนงาน จักต้องเป็นผู้ที่มีคุณงามความดีเป็นที่ยอมรับในสังคมและไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยและจรรยาบรรณมาก่อน

หมวด ๔

การดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาข้อกล่าวหา

ข้อ ๔๔ เมื่อมีการกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิดยื่นเรื่องเป็นหนังสือพร้อมพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาตามสมควรต่อประธาน ก.จ.ม.

ข้อ ๔๕ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงในข้อใด โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิดและระบุพยานหลักฐานเบื้องต้นประกอบอันมีมูลน่าเชื่อถือได้ว่าผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นอาจกระทำผิดจรรยาบรรณ ให้ ก.จ.ม. พิจารณาเสนอสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงในข้อใด โดยไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ที่ทราบเรื่องการกระทำผิด ให้ ก.จ.ม. รับพิจารณาเฉพาะแต่ในกรณีที่เห็นว่ามีพยานหลักฐานประกอบน่าเชื่อถือได้ว่ากรณีมีมูลความผิดเท่านั้น

ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง หาก ก.จ.ม. พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่ากรณีมีเหตุผลสมควร อาจเสนอให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมายให้ส่วนงานหรือบุคคลใดหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน หรือ ก.จ.ม. อาจเสนอสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี ดำเนินการตามกลไกในการสมานฉันท์ โกล่เกลี่ย สำหรับผู้ปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ให้พิจารณาก็ได้

กรณีมีความจำเป็นที่อาจดำเนินการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ทำหนังสือขออนุมัติต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาขยายเวลาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

การดำเนินการตามวรรคสามให้รายงานความเห็นผลการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อรับทราบเบื้องต้น และให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีนำเสนอความเห็นพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้ ก.จ.ม. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อ ก.จ.ม. ได้วินิจฉัยและมีมติว่ากรณีข้อกล่าวหาไม่มูลรับฟังได้ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากกรณีเห็นว่าไม่มีมูลให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีส่งยุติเรื่องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม. โดยให้ทำหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๔๖ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง ให้ ก.จ.ม. พิจารณาเสนอเรื่องให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการตามกระบวนการทางวินัยได้โดยตรงโดยไม่ต้องมีการดำเนินการทางจรรยาบรรณก่อน

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๗ การกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ หากกรณีมีมูลความผิดให้เสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การกล่าวหาว่าอธิการบดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างไม่ร้ายแรงตามข้อบังคับนี้ หากกรณีมีมูลความผิดให้เสนอสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณีมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานคณะกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่ง

กรณีมีความจำเป็นที่มีอาจสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามความในวรรคสาม ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนทำหนังสือขออนุมัติต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาขยายเวลาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมครั้งละไม่เกินสามสิบวันแต่รวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งหรือระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบเท่าผู้ถูกกล่าวหาและกรรมการอย่างน้อยอีกสองคน และคณะกรรมการสอบสวนต้องเป็นผู้มีวุฒิทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการและจะมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งในภายหลังไม่กระทบถึงการที่ได้กระทำมาแล้ว ในขณะที่ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๙ การดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิคัดค้านประธานคณะกรรมการหรือกรรมการสอบสวนตามคำสั่งได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งและผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิได้รับทราบการพิจารณา มีสิทธิแสดงพยานหลักฐาน และความเห็นของตนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อกำหนดประเด็นและแนวทางในการสอบสวนโดยเร็วนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดำเนินการสอบสวน

(๓) ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการรวบรวมและสรุปพยานหลักฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

ในกรณีเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำต้องมีคณะกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิใช่เอกสารหรือวัตถุใดสมควรนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน ก็ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าของหรือผู้ครอบครองเอกสารหรือวัตถุนั้นให้จัดส่งเอกสารหรือวัตถุดังกล่าวแก่คณะกรรมการสอบสวนเพื่อนำมาเป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวนต่อไปได้

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่หากมีความจำเป็นที่ไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ ก็ให้ใช้สำเนาเอกสารที่มีผู้รับผิดชอบในความมีอยู่ของเอกสารนั้นลงนามรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องกับต้นฉบับแทนได้

ในการส่งเอกสารต่างๆเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาและการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องนั้น เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้กล่าวหาและพยาน คณะกรรมการสอบสวนอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยชื่อที่อยู่ของผู้กล่าวหาและพยานและข้อมูลอื่นๆที่ปรากฏในเรื่องที่ถูกกล่าวหาได้ตามที่เห็นสมควร

(๔) ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานทั้งหมดแจ้งให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือโดยเร็วนับแต่วันที่ดำเนินการตาม (๓) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่ากรกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดจรรยาบรรณในข้อใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งสาเหตุแห่งการทำความผิดไว้ด้วยโดยคณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนและดำเนินการตามข้อ (๖) ต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรเพื่อให้ได้ทราบข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาจะดำเนินการสอบสวนต่อไปก็ได้

(๕) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตาม (๔)

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ดำเนินการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ นั้น ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาสละสิทธิในการชี้แจงข้อกล่าวหาและให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปได้

กรณีที่ถูกกล่าวหาได้ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและอ้างตนเองหรือผู้ใดเป็นพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณารายการพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาว่ารายการใดสมควรที่จะให้นำมาใช้ เป็นพยานหลักฐานได้ก็ให้อนุญาตให้แสดงพยานหลักฐานเช่นว่านั้นได้

คณะกรรมการสอบสวนอาจเรียกผู้ถูกกล่าวหามาสอบสวนเพิ่มเติมหลังจากผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่น คำชี้แจงข้อกล่าวหาแล้วได้

(๖) เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้สรุปผลการสอบสวน ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเสนอผลการสอบสวนต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพร้อมทั้งสำนวนการ สอบสวนเพื่อรับทราบเบื้องต้น และให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีส่งผลการสอบสวนและความเห็นพร้อม สำนวนการสอบสวนให้ ก.จ.ม. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

เมื่อ ก.จ.ม. ได้วินิจฉัยและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณข้อใดและสมควร ได้รับโทษสถานใดแล้ว หรือมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดไม่ได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามที่ถูกกล่าวหา ให้เสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๕๐ การดำเนินการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๔๙(๑) ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งไปยังส่วนงาน ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ในวันและเวลาราชการ หากผู้ถูกกล่าวหาอยู่ปฏิบัติหน้าที่แต่ไม่ยินยอมรับทราบคำสั่งให้ นายกสภาหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณีและพยานอีกหนึ่งคนในสังกัดส่วนงานนั้นลงนามรับรอง การแจ้งคำสั่ง โดยให้ถือว่าวันและเวลาดังกล่าวเป็นวันที่บุคคลนั้นได้รับแจ้งคำสั่งตามความในวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว

กรณีผู้ถูกกล่าวหาพ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยหรือมีเหตุอื่นใด นอกเหนือจากวรรคหนึ่งทำให้ไม่อาจรับแจ้งคำสั่งได้ ให้มีการแจ้งคำสั่งไปทางไปรษณีย์ตอบรับตามที่อยู่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับแจ้งคำสั่งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยัง ต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๕๑ การคัดค้านกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้ว แต่กรณีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง โดยจัดตั้งระบุเหตุอันเป็นสาระสำคัญในการคัดค้านแสดงให้เห็น ว่าประธานคณะกรรมการหรือกรรมการสอบสวนที่ตนคัดค้านนั้นเป็นผู้มีเหตุที่จะทำให้การสอบสวนไม่ชอบอย่างไรด้วย

ในกรณีผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนเห็นว่าตน มีเหตุอันอาจถูกคัดค้านให้ผู้นั้นแจ้งเป็นหนังสือต่อนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้านดังกล่าวข้างต้นให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ ให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการ ดังกล่าวด้วยและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบโดยเร็ว การพิจารณาวินิจฉัยของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีนายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในสิบห้าวันตาม วรรคสาม ให้ถือว่าผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนหรือกรรมการสอบสวนและให้รับ ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้เป็นไปโดยชอบต่อไป

หมวด ๕

โทษและวิธีการลงโทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๕๒ โทษทางจรรยาบรรณ ได้แก่

(๑) ตักเตือน

(๒) ว่ากล่าวและสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ทำทัณฑ์บน

ข้อ ๕๓ ในกรณีส่งลงโทษตกเดือนให้ระบุว่าผู้ถูกส่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใด เพื่อให้ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับทราบความผิดอย่างเพียงพอ และให้มีการจัดเก็บคู่มือหรือสำเนาหนังสือดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๔ ในกรณีส่งลงโทษว่ากล่าวและสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดให้ระบุว่าผู้ถูกส่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใดกับสิ่งที่ประสงค์ให้ดำเนินการให้ถูกต้อง พร้อมกับกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องไว้ด้วย และให้เก็บคู่มือหรือสำเนาหนังสือดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๕ ในกรณีการส่งลงโทษทำทัณฑ์บนให้ระบุว่าผู้ถูกส่งลงโทษได้กระทำความผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับข้อใด เพื่อให้ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับทราบความผิดอย่างเพียงพอและให้เก็บหนังสือดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๕๖ การส่งลงโทษทางจรรยาบรรณหรือยุติเรื่องให้อธิการบดีพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อธิการบดีได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม.

การส่งลงโทษทางจรรยาบรรณหรือยุติเรื่องกรณีของอธิการบดีให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่องจาก ก.จ.ม.

การส่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ทำเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัย โดยให้นายกสภาหรืออธิการบดีเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแล้วแต่กรณี และให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งบันทึกผลการลงโทษทางจรรยาบรรณไว้ในทะเบียนประวัติบุคคลผู้นั้นด้วย

ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกส่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามควรแก่กรณีและให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น

ข้อ ๕๗ วิธีการแจ้งผลการพิจารณาให้ดำเนินการ ดังนี้

ให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือหรือแจ้งคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วแต่กรณีไปยังผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกส่งลงโทษและผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนงานของผู้ถูกส่งลงโทษตามที่อยู่ของส่วนงานที่บุคคลนั้นสังกัดอยู่ตามวันและเวลาราชการ

กรณีผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกส่งลงโทษอยู่ปฏิบัติหน้าที่แต่ไม่ยินยอมรับแจ้งผลการพิจารณาหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณแล้วแต่กรณี ให้นายกสภาหรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลนั้นแล้วแต่กรณีและพยานอีกคนหนึ่งคนในสังกัดส่วนงานนั้นลงนามรับรองการแจ้งผลการพิจารณาหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ โดยให้ถือว่าวันและเวลาดังกล่าวเป็นวันที่บุคคลนั้นได้รับแจ้งคำสั่งตามความในวรรคหนึ่งโดยชอบแล้ว

กรณีตามวรรคหนึ่งหากผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกส่งลงโทษพ้นสภาพจากการเป็นผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยหรือมีเหตุอื่นใดนอกเหนือจากรอคสองทำให้ไม่อาจรับแจ้งได้ ให้นายกสภาหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณีแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือหรือคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณไปทางไปรษณีย์ตอบรับตามที่อยู่ที่บุคคลนั้นได้ไว้กับเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย โดยให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๕๘ การร้องทุกข์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณให้ผู้ถูกส่งลงโทษร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์และพิทักษ์ระบบคุณธรรม ประจำมหาวิทยาลัยขอนแก่น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งตามหลักเกณฑ์การอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

กรณีมีคำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ ให้แจ้งสิทธิตามความวรรคหนึ่งให้ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับทราบด้วย

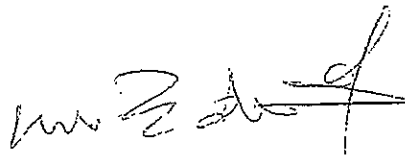
ข้อ ๕๙ ให้ ก.จ.ม. คณะทำงาน คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ตั้งไว้ โดยชอบตามระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย จรรยาบรรณของ บุคลากรมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้จนครบวาระ หรือจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง ก.จ.ม. คณะทำงาน คณะอนุกรรมการ หรือคณะบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นใหม่

ข้อ ๖๐ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้มีการดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไปจนแล้วเสร็จ เว้นแต่ข้อบังคับฉบับใดมีส่วนที่เป็นคุณมากกว่าก็ให้ใช้ข้อบังคับในส่วนที่เป็นคุณฉบับนั้น

(๑) กรณีที่มีคำสั่งให้สอบสวนทางจรรยาบรรณโดยถูกต้องตามข้อบังคับที่ใช้ก่อนที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้กรณีนั้นยังคงพิจารณาดำเนินการต่อไปได้จนแล้วเสร็จโดยคณะกรรมการชุดเดิมเว้นแต่มีเหตุสมควร หรือจำเป็นให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่

(๒) กรณีที่ได้มีการสอบสวนทางจรรยาบรรณหรือพิจารณาวินิจฉัยโดยถูกต้องตามข้อบังคับที่ใช้ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับแต่กรณียังไม่เสร็จสิ้นถึงที่สุด ให้ถือว่าการสอบสวนทางจรรยาบรรณหรือการพิจารณาวินิจฉัยที่ได้กระทำมาแล้วเป็นอันชอบด้วยข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)
นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

